

Či ma miluješ?

Ján 21:16

Cit lásky k nejakej osobe patrí medzi city vlastné ľudskej pri-rodzenosti. Nanešťastie však ľudia často dávajú svoju lásku ne-vhodnému objektu. Chcem teraz požiadať o miesto pre toho, ktorý si najviac zo všetkých zaslúži našu lásku – Ježiš Kristus! Nejde o niečo, čo robia len fanatici, pretože spasenie, ktorému sa veriaci tešia, je možné len vďaka tomu, čo pre nich vykonal Kristus. Ako-by ho potom mohli kresťania nemilovať? Svätosť nemôže existo-vať bez lásky ku Kristovi.

V súvislosti s touto témou chcem zdôrazniť dve skutočnosti:

1. Skutočný kresťan bude ku Kristovi prechovávať zvláštnu lásku

Kresťania v rámci svojho kresťanského života veria v mnohé skutočnosti a konajú mnoho vecí. Ale na pravých kresťanoch je najpozoruhodnejšia ich láska k Pánovi. Poznanie Biblie, viera, ná-dej, úcta a poslušnosť Bohu, to všetko má byť na živote veriaceho viditeľné. Praví veriaci však idú ešte ďalej – oni milujú Krista. Niekomu možno chýba presné poznanie alebo stratil

odvahu či dokonca upadol do hriechu. Nič z toho však nepovedie k večnej záhube, ak miluješ Krista.

Nevera a neláska sú schodíkmi do večnej záhuby. „Ak niekto nemá rád Pána Ježiša Krista, nech je anatema“ , napísal Pavol (1.

Korintským 16:22). Sám Ježiš povedal Židom:

„keby bol Boh vašim otcom, milovali by ste ma“

(Ján 8:42). Po svojom vzkriesení Ježiš trikrát položil nasledovnú otázku učeníkovi Petrovi:

„Či ma miluješ?“

(Ján 21:15-17). Tieto slová sondujú opravdivosť nášho náboženstva. Sú to nanajvýš silné slová, sú však zároveň jednoduché a ľahko pochopiteľné.

Ak túžite odhaliť tajomstvo tejto náklonnosti ku Kristovi, počujte, čo nám hovorí apoštol Ján: „*Milujeme jeho, preto že on prvý miloval nás*“

(1. Jána 4:19). Milujeme ho kvôli tomu, čo všetko pre nás vykonal. A milujeme ho kvôli tomu, čo všetko pre nás koná v tejto chvíli. On vykúpil veriacich, z viny, moci a následkov svojich hriechov. Od Krista teraz každý jeden deň dostávajú du-chovný život a silu, pretože sa za nich v nebi modlí.

Bude dlžník milovať priateľa, ktorý neočakávane zaplatí všet-ky jeho dlhy do poslednej koruny? Bude topiaci sa milovať toho, ktorý skočí do mora a zachráni ho? Bude človek uväznený v ho-riacom dome milovať toho, kto riskujúc vlastný život vbehne do plameňov a zachráni ho? Na otázky ako tieto dokáže odpovedať dokonca i dieťa! Pravý kresťan presne takýmto spôsobom a z po-dobných príčin miluje Krista.

a. Táto láska ku Kristovi neodlučiteľne sprevádza spasiteľnú vieru v Krista. Ak niekto nemá žiadnu lásku ku Kristovi, potom si môžete byť istí, že jeho viera v Krista nie je pravá.

b. Láska ku Kristovi je tým najlepším motívom všetkého, čo ko-náme pre Pána. Je veľký rozdiel medzi tým, keď sa o choré dieťa stará zdravotná sestra, a keď sa oň stará vlastná matka. Jedna koná z povinnosti, druhá z náklonnosti a lásky. Jedna slúži, pretože ju za to platia, u tej druhej však dôvod pre jej konanie spočíva v srdeč-nej láske k dieťaťu. Presne tak je to aj v otázke služby pre Krista. Všetci veľkí služobníci cirkvi z každého obdobia v prvom rade milovali Krista.

c. Je mimoriadne potrebné, aby sme učili deti láske ku Kristovi. Kresťanská pravda obsahuje mnoho častí, ktoré sú deťom ťažko pochopiteľné. Ale láska k Ježišovi je skoro vždy v dosahu ich chá-pania.

d. Láska ku Kristovi predstavuje skutočnosť, na ktorej sa dokážu zjednotiť všetci kresťania z rozličných častí kresťanskej cirkvi, aj keď sa rozchádzajú v niektorých iných otázkach. „Nie som schop-ný povedať veľa o Kristovi“, povedal jeden starší nevzdelaný muž, „no aj keď sa mi ťažko o ňom hovorí, dokázal by som za neho zomrieť!“

2. Ako sa dá rozpoznať láska ku Kristovi?

Ide o nanajvýš dôležitú otázku, pretože bez lásky ku Kristovi nie je spasenie možné. Nájst' odpoveď však nie je až také ťažké. Pod-ľa čoho vieme, či niekoho milujeme? Dovoľte mi ukázať vám, že láska ku Kristovi sa prejavuje podobným spôsobom ako láska k priateľom a príbuzným.

a. Ak niekoho milujeme, potom o ňom radi rozmýšľame. Neza-búdame na neho ani nám ho netreba pripomínať. Počas dňa nám prichádza na myseľ mnohokrát. Ak milujeme Krista, potom tým istým spôsobom skrze pôsobenie Ducha „*Kristus ... prebýva v na-šich srdciach*“ (Efezským

3:17).

b. Ak niekoho milujeme, potom radi o ňom počúvame. Ak niekto spomenie jeho meno, všimneme si to. Ľudia, ktorí na druhej strane nepoznajú našich milovaných, ani nespozorujú, keď ich niekto spomenie. Tajomstvo dobrej pamäte spočíva v náklonnosti a tak, ako to platí medzi dobrými priateľmi, tak to platí aj medzi veriacim a Kristom!

c. Ak niekoho milujeme, potom budeme radi o ňom čítať a dozvedieť sa, čo robil. Každý list od niekoho milovaného prináša množstvo radosti. Presne tak je to aj medzi kresťanom a Kristom. Právi kresťania čítajú Písma s rozkošou, pretože v nich čítajú o svojom Spasiteľovi.

d. Ak niekoho milujeme, potom budeme chcieť páčiť sa mu. Zistíme si, čo má rád a čo zas nie a vynaložíme veľkú snahu chovať sa podľa toho. Podobne i kresťania robia všetko preto, aby sa páčili Kristovi. Z Biblie objavujú jeho vôľu a snažia sa ju naplňať.

e. Ak niekoho milujeme, potom budeme milovať aj jeho priateľov. Keď sa stane, že narazíme na priateľov niekoho milovaného, necítíme sa totálne cudzo. Pre kresťanov platí, že všetci Kristovi priatelia sú našimi priateľmi. Milujeme toho istého Spasiteľa ako oni.

f. Ak niekoho milujeme, budeme ho hájiť. Milovanú osobu budeme bez váhania obhajovať, lebo ťažko nesieme, ak niekto proti nej hovorí. Kresťanov zraňuje, keď počujú niekoho rozprávať proti Kristovi a postavajú sa za Pána.

g. Ak niekoho milujeme, budeme s ním radi tráviť čas, rozprávať sa, počúvať ho či jednoducho byť v jeho blízkosti. Stretnúť sa alebo sa rozprávať s blízkym priateľom nám nikdy nebude zaťažko, nech už sme voči iným akokoľvek plachí či tichí. Preto právi kresťania nemajú žiadny problém rozprávať sa s Kristom.

Podľa týchto znakov sa dá rozpoznať skutočná láska. Sú to všetko jednoduché a jasné kritériá, ktoré každý ľahko pochopí. Úprimne sa podľa nich preskúmajte a spoznajte, či máte lásku ku Kristovi. Dovoľte mi položiť vám tú otázku, ktorú Pán položil Petrovi: *Na-ozaj milujete Krista?*

Odpovedať však, že poznáte všetky kresťanské doktríny, abso-lútne nestačí. Biblia nás učí, že bez toho, aby sme prežívali aspoň nejakú náklonnosť ku Kristovi, nemôžeme mať podiel na skutoč-nom kresťanstve. Odpovedať, že neuznávate náboženstvo pocitov, tiež nestačí. Ak niečie náboženstvo pozostáva iba zo samých po-citov, potom s vami súhlasím, ale ak pocity úplne odmietate, viete o naozajstnom kresťanstve len pramálo.

Ak nemilujete Krista, bude to preto, že máte dojem, akoby ste mu nič nedĺžili, neboli ničím zaviazaní. Na takýto stav existuje len jeden liek. Chýba vám lepšie poznanie samého seba, ktoré dáva priame vyučovanie Svätého Ducha. Musíte zistiť, aká je vaša skutočná podstata. Nutne potrebujete spoznať, ako vidí vaše pre-vinenia a prázdnotu sám Boh. Musíte priniesť k Bohu svoju dušu. Čítajte, ako Pavol opisuje ľudskú prirodzenosť v prvej a druhej kapitole svojho listu Rímskym. Študujte túto pasáž Písma modliac sa o vedenie Svätého Ducha a nepotrva dlho, kým dospejete k po-rozumeniu toho, čo som myslel pod dlhom voči Kristovi a potrebe pomoci od Boha.

Prvý krok k milovaniu Krista je uvidieť to, ako veľmi ho potre-bujeme. Existujú ľudia, ktorí s istotou vedia, že Krista milujú. Tým ho-vorím: Vaša láska je len dôkazom lásky, ktorú má Boh v Kristovi k vám. Keby Kristus pre vás nič nevykonan, nemilovali by ste ho. A tak sa nikdy nehanbite konať tak, aby vašu lásku videli aj ostat-ní. Hovorte, žite a pracujte pre neho.

Ukážka z 15. kapitoly z knihy J. C. Ryle: „*Posvätenie a svätosť*“, vydavateľstvo Ordo Salutis, Pezinok 2003, www.ordo.sk.
Redakčne mierne skrátené. Uverejnené s láskavým súhlasom vydavateľa.